

★ “Eksilmeyen Buğday” metnini önce sessiz sonra sesli okuyunuz.

EKSİLMEYEN BUĞDAY

Bir zamanlar uzak bir köyde, babalarından kalan çiftlikte yaşayan iki kardeş varmış. Büyük kardeş evliymiş. Çocukları da varmış. Küçükü ise henüz evli değilmiş. İki kardeş, her akşam topladıkları buğdayı eşit bir şekilde bölüşürler, kendi ambarlarına yüklerlermiş.

Bir gün küçük kardeş kendi kendine düşünmüş: “Buğdayı eşit bir şekilde bölmek doğru değil. Çünkü ben evli değilim ve çocuğum da yok. Bu yüzden fazla buğdaya da ihtiyacım yok.” Sonra gece vakti gizlice kendi buğdayından bir çuval alıp kardeşinin buğday ambarına götürmüştü.

O günlerde ağabeyi de kardeşini düşünüyormuş: “Kardeşim yapayalnız yaşıyor. Yarın bir gün evlenecek olsa paraya ihtiyacı olacak. En iyisi ben kendi buğdayımdan kardeşime biraz vereyim.”

O da geceleyin kalkıp gizlice kardeşinin ambarına gitmiş. Kendi buğdayından bir çuvalı ambara bırakmış. Böylece birbirlerinden habersiz her gece birbirlerinin ambarına buğday taşımışlar. Bu yüzden ikisinin de buğdayı hiç eksilmemişti. İkisi de şaşırıyormuş bu işe, “Allah Allah, buğdayım neden hiç azalmıyor?” diye merak edip duruyormuş.

Bir gece küçük kardeş yine bir çuval alıp ağabeyinin ambarının yolunu tutmuş. Fakat yolda ağabeyiyle karşılaşmış. Onun da sırtında bir çuval buğday varmış. İşte iki kardeş o zaman gerçeği anlamışlar. Çuvalları bırakıp birbirlerine sevgiyle sarılmışlar. Çünkü kardeşlikte en güzel şey fedakârlıkmış.

Ali Çankırılı
Hikâyelerle Değerler Eğitimi

